

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De locis ac mirabilibus mundi, mit Register

[Nürnberg], 1486

Ca XLIX

[urn:nbn:de:bsz:31-129620](#)

babitu ornatug; pristino iuxta cadauer defuncti ac cubat: amplexas illud & osculás: & suppositos ignes pudicicie laude cōtemnēs. Puto quisic morit: secudas nuptias nō requirit. Idē in libro. ii. Barde-
fanus vir babilonicus in duo dogmata apud indos gymnosophistas diuidit: quarū vñū appellat bra-
chanas alterū samancos. Qui tante cōtinente sunt:
vt vel pomis arboꝝ iuxta gangem fluuiū vel publi-
ce orīze & farine alant̄ cibo. & cū rex ad eos vene-
rit adorare illos solitus sit: pacēq; puincie sue in eo
rū p̄cibus arbitrarī sitam. Ex libro de naturis rerū.
Eridraces siue gymnosophiste cōcepta fallaci seculi
vanitate in tuguriis & spelūcis habitat: nulli nocet:
nec cōtra aliquos armis se defendūt. Filii aut & vx-
ores eoz: seorsum inhabitat cū aīalibus que ad vi-
tam sobriā sustentādā enutriūt: bos cū Alexander
macedo reppisset valde miratus ait illis. Petite qđ
vultis & dabo vobis: Da nobis inquit immortalit-
tē: quā sup om̄ia desideramus: alias em̄ diuitias nō
curamus. At ille. Mortalis inqt cū sim immortali/
tē quō dare possim? Si ergo inquit mortalē te esse
cognoscis: cur tot mala faciēdo vagabundūs in or-
be discurris. Sunt & bragiāni vltra gangē fluuiū;
habitātes: quos religio mirabilis & innocentia mo-
res & vita mirifice decorat: boꝝ didascalus dīdim?
ab alexādro macedonie rogar: mirabilē ad eūscrī
psit ep̄lam de vita & sanctis moribꝝ ipoꝝ: de cultu
quoq; vñi dei: & de eternitate filii cūp̄e: dices iter
cetera: deus verbū est: & illud verbū creauit mūdū
& p̄ hoc viuūt oia. Nos aut hoc verbū colim⁹. hoc
adoramus. Deus spūs & mens est: iō nō amat aliud
nisi mūdā mente. Sunt & in illis p̄tibus boies alii q
amo re alterius vite in ignē se mitttere nō formidant
Alii q parentes p̄prios nimio senio consecotos ma-
ctare: & eoz carnes ad epulas p̄pare: pietatem imē
sam ac religionē putat: renūctes vero tanq; impios
detestantur.

Memoribus singularibꝝ ceterarum regionum.
CA. XLIX

Gracibus barbaris inest cōtemptus vite &
ex qđā naturali sapiētie disciplia cōcordat
om̄es ad interiū volūtarīū: dū nōnulli eo
rū putat obeuntū animas reuerti. Alii nō extingui
sed beatas fieri magis: apud plurimos luctuosa sūt
puerpia: deniq; reces natū fletu parēs excipit. Ecō
tra leta sunt funera: adeo vt exēptos gaudiis p̄seqn
tur. Femine eoz tenaces castitatis inslūt rogos de
functoz: cōiugū: & qđ maximum insigne castitatis
ducūt: p̄cipites in flāmas eūt. Thraces corpor̄: ma-
gnitudine om̄es boies antecedūt: ceruleis oculis ac
truci visu: terrifico sono vocis: annosa etate. Edifi-
cia modice ab humo eleuata. Annona sp̄ eodē te-
nore: vites nesciūt: pomis abundāt: in regis electio-
ne nō nobilitas p̄ualet: sed suffragiū vniuersoꝝ: po-
pul⁹ em̄ eligit spectatū moribꝝ & inueterata clemē-
tia etiam annis grauem. Sed hoc in eo querit vt li-
beri nulli sint. Nam qui pater fuerit etiā si vita spe-

ctat̄ ad regendū nō admittit̄. Et si forte dū regnat
pignus sūstulerit: potestate exuit̄. Maxime boceu
stodit̄: ne fiat bereditariū regnū: deinde etiā si rex
maximam p̄ferat equitatē: volūt ei totū licere. Qua-
draginta ergo rectores accipit̄ ne in causis capitū
solus iudicet. Quod si etiā ip̄e in p̄tō aliquo argui-
tur morte multat̄: nō tñ vt cuiusq; manu attrēcte
tur sed cōsensu publico rex oīm interdicta ei facili-
tate: etiā colloquii ptas primo denegat̄. Scenolo,
phagi nō alia q̄ testudinū carne viuut: bīsuti nī fa-
ciēten⁹ q̄ sola lenis ē. Idē quoq; coris pīscī vēstī
tur: p̄terea in qđā regione apud eos qb⁹ ad viuendi
rōnē exactior cura est multe vxores in eiusde: viri
coēt mīsimoniū. Et cū marit⁹ decesserit apud gra-
uissimos iudices suā queq; demeritis agit cām. Et q̄
officiosior ceteris suā vicerit iudicatiū. Hec palme
refert p̄mū vt arbitrio suo ascēdat rogū cōiugis &
sup̄mis eius semetip̄a: det inferias ceterē cū nota vi-
uant. Ambro. de excessu satyri li. i. Licioꝝ ferunt̄
ē p̄cepta: q̄ vīros iubeāt muliebrē vēstē induere: si
meror̄ indulgeāt. coꝝ mollē & effemiatū iudica-
uerūt in viro luctū. Deforme em̄ est eos q̄ p̄ fide: p̄
religiōe: p̄ p̄fia: p̄ eq̄tate iudicii: atq; intētōne vir-
tutis: obuiū morti pectus offerre debeāt: merere in
alio graui⁹ qđ in se si cā exēgerit expēdēdū sit. Iuli⁹
cesar B̄titones leporē & gallinā aut anserē gustare
phas nō putat̄. Hect̄n̄ aut̄ ai voluptatisq; cā. Loca
ibi sūt tpantiora q̄ in gallia remissioribꝝ vigoribꝝ.
Interiorē pleriq; frumēta nō scrūt: sed lacte & car-
ne viuūt: pellibusq; vēstīunt̄. Om̄es vero se brittā/
ni vltro inficiūt ceruseo colore atq; horridiores sūt
in pugna aspectu. Capilloꝝ sunt p̄missa: & iō p̄te
corpis rasa p̄ter caput & labrū supius. Vxores h̄nt
deni duodeniq; inter se cōes: & maxime fratres cu;
fratribus: parētēs q̄ liberis. Sed q̄ sunt ex his na-
ti: eoz habent̄ liberi quo primū virgo queq; dedu-
cta est. Valerius li. ii. Perse nō aspiciūt liberos suos
priusq; septē ip̄leuerint annos: quo puulog; amissio
nē eq̄ore sustineat̄ aio. Helinādus lib. xvii. Xene/
phon in lib. de vita cyri polenta & cardamo & sale
acpane p̄las asserit vīctitare. Hieroñ. cōtra iouinia
nū. li. ii. Coge egyptiū vt ouīū laēte vēscat̄: impelle
si vales pelviōt̄ vt māducet cepas. Singule pene i
egypto ciuitates singulas bestias mōstra venerātur
qdcu; voluerint hoc in uiolabile & sacrū putat̄. vñ
& vrbes quoq; apud eos ex aīalū vocabulo nūcu
panē leonto: cino: lico: bulstris: thōni. qđ interptat̄
byrcus: & vt scirem⁹ q̄lis sp̄ egyptus recepisset: nup
ab adriani amasio vrbs eoz antinous appellata est
p̄ hec vides ergo qđ nō solū in esu sed in sepulturis
& cōuiuiis & in oī cōuersatiōe vnaq; gēs suo ritu
& pprietatibꝝ vīctit̄: & hec cā putare legē q̄ didi-
cit. Dēlinguis gentium. CA. L

TIngrāu diuersitas exorta est in edificatio-
ne turris post diluuiū: Nā prius q̄ supbia
turris illius in diuersos signoz: sonos h̄ua-
nā diuideret societatē vna oīm nationū lingua fuit

B v